

5. RINGVERSLAGEN EN BOEKBESPREKINGEN.

Stén, Ilkka. 1974. Bird ringing activities in Finland 1913-1972. *Ornis Fenn.* 51: 195+208.

Dit artikel geeft een overzicht van het ringonderzoek in Finland met name de ontwikkeling in de laatste 10 jaar. Ringverslagen zijn in Finland sinds 1967 niet meer verschenen, omdat het publiceren van de aantallen geringde aantallen niet meer haalbaar was en het opnemen van lijsten terugmeldingen niet meer zinvol lijkt, vooral omdat hun aantal snel was gestegen sinds 1960. In 1968 werd bij het verwerken van de terugmeldingen overgegaan op het EURING-systeem. Bovendien worden ook de ringgegevens (ringlijsten) automatisch verwerkt, waarvoor de ringers hun gegevens zelf moeten coderen. Dit laatste wordt echter niet gedaan voor de kleinere ringmaten (van soorten die maar kort leven: veel zangvogels) omdat hiervan maar weinig terugmeldingen komen.

Deze reorganisatie in de administratie was noodzakelijk om de enorme stijging in geringde vogels en terugmeldingen te kunnen verwerken (1963 resp. 81.000 en 1979, 1972 resp. 210.000 en 13.642), terwijl het aantal personen werkzaam op de ringcentrale sinds 1962 niet wijzigde. Bovendien werd in 1967-1973 "de bezem door het korps van ringers gehaald": 1967-1968: geleidelijk aan werden "onregelmatige" ringers (d.w.z. ringers die slechts incidenteel wat ringen) afgevoerd; 1969: alle ringvergunningen van niet-actieve ringers werden ingetrokken.

Nieuwe ringvergunningen werden vrijwel alleen verstrekt aan onderzoekers en aan personen op vogelringstations. Deze vergunningen waren vaak alleen geldig voor een beperkt aantal soorten of voor een bepaald deel van Finland. 1973: bij wijze van proef werd iedere ringer verzocht zich te beperken tot slechts 10 soorten teneinde kwaliteit van ringwerk en ringgegevens te verbeteren.

Een dergelijke ontwikkeling, als boven omschreven, zien we in meer landen; zo worden in Zweden alleen nog ringvergunningen verleend aan mensen die aan een vogelstation zijn verbonden.

Het verslag bevat tenslotte een tabel met per soort het aantal geringde exemplaren in de periode 1913-1967 (toen werd nog geen onderscheid gemaakt tussen pulli en volgroeide vogels) en het aantal geringde pulli en volgroeide vogels in elk van de jaren 1968 t/m 1972.

Enige aantallen uit 1972:

Brilduiker 112, Havik 555, Visarend 732, Bosruiter 440, Bonte Strandloper 725, Kempphaan 726, Kokmeeuw 3076 (1970: nog 16101!), Reuzenster 1023, Zwarte Zeekoet 995, Oeraluil 364, Draaihals 1540, Koolmees 11910 pulli en 14935 volgroeid, Parus ater 3375, Roodborst 9662, Gekraagde Roodstaart 1968: 3432, 1972: 2303 hier ook de achteruitgang! (vergelijk Bonte Vliegenvanger respectievelijk 1332 en 3488), Fitis 6483 volgr. en 724 pulli, Barmsijs 20.675 volgroeid (invasie!) en Geelgors 2704.

Eduard Osieck.

DER ZUG EUROPÄISCHER SINGVÖGEL

Ein Atlas der Wiederfunde beringter Vögel

Het tweede deel is uit! De volledige serie zal bestaan uit 4 delen.
Wie interesse heeft in deze boeken wende zich rechtstreeks tot:

Dr. G. Zink
Vogelwarte

Schloss Möggingen
über Radolfzell am Bodensee

West-Duitsland

